

เสียงธรรมจากห้อง “ครูเมตตาสมาธิ” วันเสาร์ที่ 26 สิงหาคม 2566

เรื่อง การทรงในอารมณ์อุปมาหุสติกรรมฐาน

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโกด

กำหนดจิต ทรงสติ ความรู้สึกตัวทั่วพร้อม ความรู้สึกกายจิตของเรา ผ่อนคลายปล่อยวาง ตัดร่างกาย ปล่อยวางตัดเรื่องราวความหนักความทุกข์ความกังวลทั้งหลาย จดจ่ออยู่กับความสงบของจิต กำหนดรู้ที่จะฝึกฝนให้ใจ ของเรานั้นปล่อยวางจากกายปล่อยวางจากเรื่องราว เข้าสู่ภาวะแห่งความสงบ ตัดจากความวุ่นวายความกังวลทั้งหลาย ทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบนโลก ล้วนแล้วแต่เป็นมายา ล้วนแล้วแต่เป็นสมมุติ ตัดสมมุติทั้งหลาย เหลือ แต่เพียงจิต อยู่กับความสงบของจิต อยู่กับความผ่องใสของใจ ปล่อยวางตัดร่างกาย ตัดความกังวล ตัดภาระแห่งใจ เหลือแต่เพียงความสุขสงบผ่องใสของจิต

พิจารณาให้ใจเราเข้าใจและเข้าถึงว่าความทุกข์ทั้งหลายเกิดขึ้นได้อย่างไร ความทุกข์เกิดจากการปรุงแต่ง ความทุกข์ เกิดจากความยึดมั่นถือมั่น ความทุกข์เกิดขึ้นจากการที่เราเข้าไปเกาะและไม่ยอมปล่อยวางหรือรู้เท่าทันเหตุการณ์ สถานการณ์เรื่องราวต่างๆ เมื่อไหร่ก็ตามที่จิตเรามีคำถามว่าทำไม ทำไมเป็นอย่างนั้น ทำไมเป็นอย่างนี้ ทำไมคนนั้น เขาทำแบบนั้น ทำไมคนนั้นเขาทำแบบนี้ นั่นก็เป็นเพราะว่าใจเรานั้นยังมีความคาดหวัง มีความยึด มีความปรุงแต่ง เมื่อไหร่ก็ตามบุคคลทั้งหลายที่เราคาดหวังเป็นบุคคลอื่นที่เราไม่รู้จัก ไม่เคยรู้ว่ามีตัวตนอยู่บนโลก เขาจะเป็นอย่างไร เขาจะอย่างไร มันก็เป็นเรื่องของเขา แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่มีอุปทานความยึดมั่นถือมั่นเข้ามาจับ เป็นคนรักของเรา เป็น แฟนของเรา เป็นลูกของเรา เป็นพ่อของเรา เป็นแม่ของเรา ทุกสิ่งที่เป็นสมมุติมันมาพร้อมกับความยึดมั่นถือมั่น ความทุกข์มันก็เกิดขึ้นเพราะเรายึดมั่นถือมั่น แต่ถ้าเมื่อไหร่ก็ตาม ใจของเรานั้น รู้เท่าทันปล่อยวาง รู้ว่าเป็นเพียงสมมุติ รู้ เข้าใจในมรณานุสติ ตายไปเมื่อไหร่ก็สิ้นจากสมมุตินี้ สมมุติในบุคคล สมมุติในความเป็นเจ้าเข้าเจ้าของ สมมุติใน เกียรติยศตำแหน่ง เมื่อเราเข้าใจมากขึ้น ปัญญาเกิดขึ้น อวิชชาที่ดับลง ความไม่รู้ ความยึดมั่นถือมั่น ความเกาะ เรา กำหนดพิจารณาปล่อยวางคลายตัวออกไป คลายออกไปจากใจของเรา ให้ธรรมะดับทุกข์ และเราก็หม่อมทำความเข้าใจ เพื่อนำธรรมะดับทุกข์ ในสิ่งที่เกิดขึ้น ในสิ่งที่มากระทบ ในสถานการณ์ที่เราประสบพบอยู่

เมื่อไหร่ก็ตามที่จิตเราทุกข์ สิ่งที่มีมันเกิดขึ้น หนึ่งจิตของเรามันมีความเศร้าหมอง ความทุกข์เกิดขึ้น จิตเราก็มืดปรุงแต่ง วนเวียนอยู่กับความทุกข์ ทำให้จิตเราอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์ ความคิดวนซ้ำไปซ้ำมา จนกระทั่งจิตใจของเราไม่สามารถหลุดออกไปจากบ่วงของการปรุงแต่งและความทุกข์นั้นได้ ดังนั้นเราต้องกลับเข้ามาอยู่ที่ความสงบ ความใส ความเบาของจิต แล้วจึงตั้งสติ กำหนดพิจารณา พิจารณาธรรม พิจารณาเพื่อการปล่อยวาง พิจารณาเพื่อให้รู้เท่าทันสิ่ง ต่างๆที่ปรากฏเกิดขึ้น

ตอนนี้ให้เราปล่อยวางทุกสิ่ง อยู่กับความสงบ อยู่กับความผ่องใส วางจากสมมุติทั้งปวง ยกจิตขึ้นสู่วิมุต ทรง อารมณ์จิตเป็นแก้วประกายพริ้ว จิตสว่างขึ้น เอิบอิมขึ้น เจิดจรัสขึ้น ใจสบายผ่องใส เห็นจิตของเราทรงอารมณ์จิตของ เราเป็นเพชรประกายพริ้วสว่างมีแสงรัศมี ยกขึ้นมาให้ได้เต็มกำลัง สิ่งที่เราเคยได้ เราจำอารมณ์ เรากำหนดทรงอารมณ์ ได้ทุกครั้งทุกเวลา จิตเป็นเพชรดวงแก้วสว่างมีเส้นแสง มีประกายพร่างพราย ทรงสภาวะความเป็นทิพย์ของจิต ทรง อารมณ์ความเป็นทิพย์ของจิต จิตเดิมแท้อันเป็นประภัสสร ไม่เกาะเกี่ยว ไม่ยึดติด เป็นอิสระจากความทุกข์ จากความ ยึดมั่นถือมั่น จากความโลภโกรธหลงทั้งปวง จิตสว่างอย่างยิ่ง

จากนั้นน้อมจิตอธิษฐาน นึกถึงสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ให้ปรากฏพุทธนิมิตขึ้นกลางจิตของข้าพเจ้า แผล่รัศมีสว่าง ขอ กำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ ขอจงสลายล้างความทุกข์ ความยึดมั่นถือมั่น ความโลภโกรธหลง สังโยชน์ทั้งสิบออกไปจากจิตของข้าพเจ้า จิตข้าพเจ้าของเข้าถึงอุเบกขาธรรม อุเบกขารมณ์ มีความสงบนิ่งตั้งมั่น อุเบกขาต่อเรื่องราวกระทบทั้งหลาย อุเบกขาต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น มีแต่เพียงความสงบนิ่งผ่องใสสว่างสะอาดจาก กิเลสทั้งปวง จากนั้นทรงอารมณ์อธิษฐานจิต ทรงภาพพระไว้ อธิษฐานขอกำลังพุทธานุภาพ ยกจิตของข้าพเจ้าขึ้นไป บนพระนิพพาน ทรงสภาวะในความเป็นพระวิสุทธิเทพด้วยเทอญ

จากนั้นกำหนดจิตต่อไป ทรงสภาวะในความเป็นพระวิสุทธิเทพอยู่บนพระนิพพานท่ามกลางมหาสมุทรมีสมาคมมีสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์ทุกพระองค์ บนพระนิพพาน ทรงอารมณ์ทรงสภาวะความสว่าง กำหนดพิจารณาตัดภพจบชาติ ตัดสังโยชน์ทั้งสิบ ออกไปจากใจของเรา ความห่วงหวัง ความพึงพอใจ ความเกาะ ความหลงอยู่ในสังสารวัฏ คือภพทั้งหลาย ตัดไปจากจิตของเราให้หมด มีแต่เพียงอารมณ์จิตที่สะอาด รักในพระนิพพาน มั่นคงในพระนิพพาน แนบอยู่กับพระนิพพาน กายพระวิสุทธิเทพสว่างไสวชัดเจน

ทรงอารมณ์พระนิพพานไว้

ทรงอารมณ์สวายนิมิตตีสุขในพระนิพพาน "นิพพานัง ปรมมัง สุขัง" พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง กำหนดน้อมจิตให้สะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากความทุกข์ ปราศจากสรรพกิเลสทั้งปวง ปราศจากความยึดมั่นถือมั่นความเกาะในภพทั้งปวง จิตเป็นอิสระจากสังสารวัฏ จิตเป็นอิสระจากกระแสกรรมกระแสวิบาก จิตหลุดพ้นสู่วิมุตตีสุข คือ อารมณ์พระนิพพาน

ในขณะที่สวายนิมิตตีสุข เราก็กำหนดกลั่นกายให้ใสขึ้น สว่างขึ้น จิตยังเป็นสุขขึ้น กลั่นกายของเราให้ใสขึ้นสว่างขึ้นเป็นสุขขึ้น ทรงอารมณ์ทรงความสว่าง ความรู้สึกในการเป็นกายพระวิสุทธิเทพ การปฏิบัติการเจริญพระกรรมฐาน สำคัญในจุดที่ย้ำเน้นทุกจุด **การปฏิบัติเพื่อพระนิพพานเป็นที่สุดนั้น กรรมฐานที่เจาะจง ก็คือ การที่เราทรงในอารมณ์อุปมานุสติกรรมฐาน คือ อารมณ์จิตแนบอยู่กับพระนิพพาน** อารมณ์จิตที่เราจะแนบอยู่กับพระนิพพาน เราจำเป็นที่จะต้องวิปัสสนาญาณ คือการพิจารณาตัดสังโยชน์ตัดภพ เมื่อตัดภพตัดสังโยชน์ได้มากเท่าไร อารมณ์จิตยิ่งเกิดธรรมฉันทะ มีความพึงพอใจในพระนิพพานมากเท่าไร จิตก็จะเกิดสภาวะธรรมที่เรียกว่าอารมณ์แนบ แนบในการเจริญพระกรรมฐาน เพราะธรรมฉันทะนั้นเป็นเครื่องผูกให้จิตนั้นแนบอยู่กับอารมณ์ของพระนิพพาน เมื่อจิตเรายิ่งแนบอยู่กับพระนิพพานมากเท่าไร นั่นก็หมายความว่าสิ่งที่เราตายไปเมื่อไหร่เราจะไปพระนิพพานนั้น คนที่แนบกว่าอารมณ์จิตแนบกว่า ก็ย่อมมีโอกาสที่จะเข้าถึงพระนิพพานได้มากกว่าอารมณ์จิตของคนที่ยังห่างเหินจากพระนิพพาน เริ่มเมื่อการปฏิบัติเริ่มซึบๆไปจากการปฏิบัติ ความเพียรย่อหย่อนลงไปจากการปฏิบัติ แต่ผู้ที่มีอารมณ์แนบนั้นอารมณ์จะเกิดความจดจ่อในพระนิพพาน อารมณ์จะเกิดความจดจ่อในพระกรรมฐาน ดังนั้นอารมณ์จิตนี้แหละ เป็นเครื่องที่จะทำให้การปฏิบัติการเจริญพระกรรมฐานยิ่งมีความก้าวหน้ามากขึ้น อารมณ์จิตก้าวเข้าสู่สภาวะอารมณ์แห่งความเป็นพระอริยะเจ้า ก้าวสูงขึ้นละเอียดขึ้นไปตามลำดับ

อีกประการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ การที่เราทรงอารมณ์ใช้กำลังแห่งมโนมยิทธิ อารานาหารมีพระ ยกอาทิสมาณ กายขึ้นมาอยู่บนพระนิพพาน การกระตุ้นเตือน คือการกำหนดจิต รู้ในสภาวะว่า ขณะนี้ จิตเราทรงสภาวะ ในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพอยู่บนพระนิพพาน อย่างที่อาจารย์เน้นทุกครั้งและบ่อยๆ เนื่องจากเพื่อให้จิตเรา เกิดความสำนึกกันว่า เราคือกายพระวิสุทธิเทพ เป้าหมายของเราคือตายเมื่อไหร่ขึ้นมาบนพระนิพพาน ดังนั้นยังกระตุ้นเตือนมากเท่าไร ก็เป็นการบอกให้จิตของเราจำตัวอยู่ว่าตอนนี้เราทรงอารมณ์อยู่บนพระนิพพาน เราทรงอารมณ์พระกรรมฐาน แต่ถ้าเมื่อไหร่เราไม่รู้สึกว่าเป็นกายพระวิสุทธิเทพ ดันกลับไปดูอาการเส้นทางกายบ้าง อาการบีบิตที่เกิดขึ้นทางกายของกายเนือบนโลกมนุษย์บ้าง มันก็แปลว่า จิตเรอาทิสมาณกายเรากำลังตก ตกจากฌาน ตกจากสมาบัติ ตกจากอารมณ์

พระนิพพาน ลงมาอยู่กับกายเนื้อบนโลกมนุษย์ เราเลยกลับมารู้สึกในกายที่เป็นกายเนื้อชั้นห้า แต่ถ้าเมื่อไหร่เรา
เตือนเราเองเสมอ กับกำหนดกลั่นกายให้มันมีความสว่าง กำหนดความชัดเจนในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพให้ชัดเจน
ขึ้น นั่นก็คือเรากำหนด เหมือนกับการที่เรากำหนดความรู้สึกตัวทั่วพร้อม แต่ความรู้สึกตัวทั่วพร้อมนั้นคือความรู้สึกตัว
ทั่วพร้อมของการเป็นกายพระวิสุทธิเทพอยู่บนพระนิพพาน เราฝึกความรู้สึกตัวทั่วพร้อมกับกายเนื้อชั้นห้าบนโลก
มนุษย์เพื่อตัดกายเนื้อ แต่เราทำความรู้สึกตัวทั่วพร้อมในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ เพื่อกระตุ้นเตือนให้เราทรง
อารมณ์อยู่บนพระนิพพาน รู้ตัวว่าเราทรงอารมณ์อยู่บนพระนิพพานยังไม่ร่วงลงมาข้างล่าง

ดังนั้นวิธีที่เราฝึกวิธีที่ปฏิบัติให้ยิ่งก้าวหน้าขึ้นไปอีก ก็คือ กำหนดในความรู้สึกตัวทั่วพร้อมในความเป็นกายพระวิสุทธิ
เทพ กำหนดว่าเราอยู่ที่ใด อยู่กับพระพุทธรูป หรืออยู่ที่แท่นในวิมานของเราในพระนิพพาน

เมื่อกำหนดรู้แล้วก็กำหนดดูกาย ความเป็นกายแก้ว กายที่มันมีเครื่องประดับเครื่องทรงต่างๆ เป็นอุบายให้เราสนใจ
จดจ่ออยู่กับความเป็นกายพระวิสุทธิเทพบนพระนิพพาน และอีกประการหนึ่งก็คือ การฝึกเพิ่มเติมก็คือ กำหนด กลั่น
กายแก้วของเราให้ใสขึ้น สว่างขึ้น ใสขึ้น สว่างขึ้น อารมณ์จิตเข้าถึงอารมณ์วิมุตติสุขในอารมณ์พระนิพพานมากขึ้น

กำหนดฝึกของเราไป ตอนนี้นำเราทุกคนฝึกในความรู้สึกตัวทั่วพร้อม ประคองกายพระวิสุทธิเทพให้แนบอยู่
บนพระนิพพาน ตัดความรัก ตัดความอาลัย ตัดความห่วง ตัดความกังวลบนโลก ตัดสังโยชน์ทั้งสิบประการ ตัดภพจบ
ชาติทั้งหลาย การเกิดทั้งหลายไม่มีในเรา ทรงอารมณ์ในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพ กำหนดรู้ในเครื่องประดับเครื่อง
ทรงทั่วกายแก้วของเรานั้น และกำหนดกลั่นกายแก้วให้สว่างขึ้น ใสขึ้น อารมณ์เข้าถึงความสุข อารมณ์เข้าถึงวิมุตติสุข
มากขึ้น สว่างขึ้น ตามที่เรากลั่นกายให้ใสขึ้น ทรงอารมณ์ให้สว่างจนกายเรานั้นเกิดแสงสว่างยิ่งยวด เกิดสุขอย่างยิ่ง
เกิดความสุขอันเป็นปรมาตม์ สุขจากการปล่อยวางทุกสรรพสิ่ง สุขจากการระจบกิจในพระพุทธรูปศาสนา สันภาพ
จบชาติ แม้จะเป็นอารมณ์ชั่วคราวแต่เราก็ตั้งใจว่า เพื่อให้เราตายเมื่อไหร่ เราเข้าถึงพระนิพพานอย่างถาวร เข้าสู่
อารมณ์อรหัตผลในจิตสุดท้ายก่อนตาย เพื่อทรงสภาวะในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพอยู่บนพระนิพพาน สันภาพจบชาติ
อย่างแท้จริง ทรงอารมณ์ทรงสภาวะ

กำหนดกลั่นกายให้ใสขึ้น สว่างขึ้น เป็นสุขขึ้น ใสขึ้น สว่างขึ้น เป็นสุขขึ้น กลั่นกายแก้วกายพระวิสุทธิเทพของเราให้
สว่างขึ้น ใสขึ้น เป็นสุขขึ้น ปล่อยวางจากทุกสรรพสิ่ง จิตมันคงอยู่กับไตรสรณคมน์ มันคงอยู่กับพระพุทธเจ้า มันคงอยู่
ในพระนิพพาน

ฝึกที่จะกลั่นกายแก้วของเราให้สว่างขึ้น ใสขึ้น จิตเป็นสุขขึ้น

ทรงอารมณ์ ทรงสภาวะ ทรงในอารมณ์พระนิพพาน

เราฝึกเราปฏิบัติ ปรารถนาที่จะได้มโนยถิทธิก็เพื่อที่จะได้มีฤทธิ์ทางใจยกอาทิสมาณายกจิตขึ้นมาบนพระนิพพาน อัน
นี้ถือว่าเป็นเพชรยอดมงกุฎที่หลวงพ่อบุญพระราชาพรหมญาณเมตตาสาธอน เพื่อเป็นเครื่องมือในการรื้อขนมวลสรรพสัตว์
สนองคุณองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้นการที่เราเป็นครูเมตตาสาธิต เราต้องทำความเข้าใจว่า การสอน
กรรมฐาน สอนให้จบสอนให้สุดก็คือ สอนจนถึงพระนิพพาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอันส่งผลบุญจากการที่เราให้ธรรม
ทาน สอนธรรมะจนบุคคลที่เขาฟังเขาฝึก ได้ดวงตาเห็นธรรม ดวงตาเห็นธรรมก็คือเห็นโทษภัยในสังสารวัฏ จน
ปรารถนาพระนิพพาน ปรารถนาที่จะปฏิบัติ มีความเข้าใจในพระนิพพาน เมื่อความเข้าใจเกิด ปัญญาเกิด ปัญญาใน
ธรรมปรากฏ บุคคลนั้นก็เริ่มเข้าเขตของความ เป็นพระอริยะเจ้าเบื้องต้นที่สุดก็คือ ความเป็นโสดาปัตติมรรค

แล้วก็เมื่อปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นก้าวหน้าขึ้น ในที่สุดผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติอย่างแท้จริงไม่ทอดทิ้ง ก็ย่อมเข้าถึงความเป็นพระ
อริยะเจ้า คือความเป็นพระอริยะผลนับตั้งแต่พระโสดาบันขึ้นไป ตามความละเอียด ตามปัญญา ตามความเพียร

บางคนก็ยับยั้งกำลังใจอยู่แค่พระโศดาปัตติมรรค บางคนก็ยับยั้งอยู่แค่โศดาปัตติผล บางคนก็ปฏิบัติก้าวหน้าละเอียดขึ้น จนถึงความเป็นพระสัทธาคามิบ้าง บางคนก็ปฏิบัติจนก้าวเข้าถึงอารมณ์จิตที่ปรารถนาในการบวชในเนกขัมมะ ในความปรารถนา ในอารมณ์จิตที่ตัดกามฉันทะ เข้าสู่ความเป็นพระอนาคามีมรรคบ้าง พระอนาคามีผลบ้างขึ้น อยู่กับความเข้มข้นของกำลังใจในการตัด ถ้าจิตยังมีความเพติดเพลินกับชีวิตของฆราวาส ชีวิตทางโลกอยู่ อารมณ์จิตก็ยังยับยั้งอยู่ในเขตแค่พระโศดาปัตติมรรคบ้าง พระโศดาปัตติผลบ้าง ตรงนี้ก็เป็นเครื่องพิจารณาดูกำลังใจของเรา

สำหรับเวลาที่เราสอนคนแนะนำธรรมะ เมื่อบุคคลทั้งหลาย เมื่อไหร่ก็ตาม อารมณ์จิตเข้าถึงอารมณ์ที่เรียกว่า “ธรรมาภิสมัย” คำว่าภิสมัยนั้นเหมือนกับคำว่าพิศวาส คือมีความรักใคร่พอใจ จริงๆธรรมาภิสมัยเรียกอีกคำหนึ่งก็เรียกว่า “ธรรมฉันทะ” แต่ธรรมาภิสมัยนั้นมันมีอารมณ์ที่ละเอียดขึ้นเข้มข้นมากขึ้น ธรรมาภิสมัยนี้หมายความว่า เมื่อไหร่อารมณ์รักในพระพุทธรเจ้า อารมณ์รักในพระนิพพานมันเข้มข้นกว่า ฉันทะนี้คือพอใจชอบใจพึงพอใจ แต่ธรรมาภิสมัยนี้อารมณ์พิศวาส อารมณ์รักอารมณ์แนบ อารมณ์มันจะควมมีความละเอียดขึ้นไปอีก ดังนั้นเมื่อไหร่ก็ตามที่เราแนบอยู่กับอารมณ์พระนิพพาน แนบรักอยู่กับพระพุทธรเจ้า รักอยู่ในพระอริยะสงฆ์ อารมณ์จิตเราก็ไม่หลุด ยังมีมั่นคงอยู่กับความดี ยังมีมั่นคงอยู่กับกุศล ดังนั้นอย่างคนที่ยังปฏิบัติไม่ถึงการปฏิบัติไป บางคนปฏิบัติไปเรื่อยๆ เริ่มเบื่อเริ่มจิตเหมือนความรักระหว่างบุคคลหนุ่มสาว คบกันไปนานๆเข้า เริ่มเบื่อเริ่มจิต แต่ถ้าอารมณ์มันยังมีความพิศวาสมีธรรมาภิสมัย นึกถึงภาพพระก็นึกถึงได้ทันที นึกถึงภาพพระก็นึกถึงได้ทันที นึกถึงพระนิพพานก็อยากไปอยู่ นั่งนับวันนับเวลาอยากไปอยู่พระนิพพาน ถ้าอารมณ์ยังแนบอย่างนี้ยิ่งใกล้ความเป็นพระอริยะเจ้ายิ่งสูงขึ้น อารมณ์จิตแทนที่จะไปสนใจกับเรื่องความสุข ความสบาย ความสนุก หรือสถานที่ต่างๆในโลก ก็กลับมามีความพึงพอใจอยู่จุดเดียว ก็คือพระนิพพาน

เราลองน้อมพิจารณาดูจิตของเราว่า จิตเราเกิดธรรมาภิสมัยไหม เราชักพระนิพพานเพียงใด เราชักพระพุทธรเจ้าเพียงใด น้อมพิจารณารวมลงในจิตของเราเอง รักพระพุทธรเจ้าสุดหัวใจหัวใจใหม่ รักในพระนิพพานชนิดที่เรียกว่ามาได้โดยไม่รู้เบื่อไหม อาจารย์ยังสอนให้ขึ้นพระนิพพานซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่รู้เบื่อ ก็เพราะอารมณ์จิตของผู้ที่ปฏิบัติเพื่อพระนิพพาน จำเป็นต้องแนบ ต้องเกิดธรรมฉันทะ เกิดธรรมาภิสมัย อยู่กับพระนิพพาน เราลองพิจารณาตามจิตของเรา เราชักพระนิพพานเพียงใด จิตแนบกับพระนิพพานเพียงใด อารมณ์จิตเป็นสุขในยามที่ทรงอารมณ์พระนิพพานมากเพียงใด

ตอนนี้ให้เราวางอารมณ์ไว้ ทรงอารมณ์พิจารณาจิตของเรา รักพระนิพพานเพียงไหน ปรารถนา จดจ่ออยู่กับพระนิพพาน เคารพรักพระพุทธรเจ้าเพียงใด ทรงอารมณ์ให้สว่างที่สุด อารมณ์จิตผ่องใสที่สุด

แล้วก็เวลาที่เราสอนหรือแนะนำสมาธิ การที่เราใช้ใจโศปริญญาดูวาระจิตของผู้ที่เราฝึก ผู้ที่เราสอน ผู้ที่เราแนะนำสมาธิ เราก็อึดที่จะต้องเน้นย้ำในเรื่องของความแนบในพระนิพพาน ธรรมฉันทะ ธรรมาภิสมัย เพื่อให้ผู้ที่เขาฝึกผู้ที่เขาเรียนเกิดปัญญา มีความเข้าใจ มีความรู้ตื่นในการปฏิบัติ ภาวะทั้งหลาย ความหนัก เมื่อไหร่ก็ตามที่เราสิ้นภพจบชาติ จบกิจ กรรมทั้งหลายก็ไม่อาจส่งผลอีกต่อไป หน้าที่ภาวะทั้งหลายก็หมดก็จบ สมมุติทั้งหลายก็สิ้นไป จิตเป็นอิสระจากการเวียนว่ายตายเกิด จากภาระ จากวิบาก จากกรรมทั้งหลาย จากเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ดังนั้นจะหนีเจ้ากรรมนายเวรได้ จะตัดกรรมทั้งหลายได้ ก็คือตัดเข้าพระนิพพาน สิ้นจากการมีกายเนื้อ เข้าสู่อรหัตผลเข้าสู่พระนิพพานเมื่อไหร่ กรรมทั้งหลายก็จบก็หมดก็สิ้น เหตุนี้พระนิพพานจึงเป็นสุข สุขจากการหมดสิ้นจากภาระต่างๆ โจรทกทั้งหลายเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ก็ไม่อาจติดตามส่งผล ความมาฆาตแค้นพยาบาททั้งหลายก็หมดสิ้น ไม่อาจส่งผล พ้นจากอำนาจของบ่วงมารทั้งหลาย พระนิพพานเป็นสุขอย่างยิ่งด้วยประการเช่นนี้ ให้เราพิจารณาทรงอารมณ์ไว้ จบทุกสิ่งจบทุกเรื่อง สิ้นจากความทุกข์ทั้งปวง

พิจารณาตอนนี้บนโลกกำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลง กว่าจะเข้าสู่ยุคชาววิไลก็เจออุปสรรคเจอวิบากเจอข้อทดสอบบ้าง สำหรับบางคน รวมไปถึงก่อนจะเข้าสู่ยุคชาววิไล มารเขาก็เล่นกันเต็มกำลังเล่นกันเต็มที่ การคัดกรองคนที่เข้าสู่ยุค

ชาววิไลมันก็มีอยู่ คนที่ตั้งใจตั้งใจตั้งมาเกิด เพื่อฟื้นฟูให้โลกกลับเข้าสู่ยุคทองแห่งความเจริญรุ่งเรือง พระพุทธศาสนา กลับมาเจริญรุ่งเรือง ผู้คนสนใจปฏิบัติธรรม สนใจปฏิบัติเข้ามาอยู่ในเขตพระพุทธศาสนากันทั่วโลก หลากหลายศาสนาถึง วาระที่จะหมดที่จะจบที่จะถูกเปิดเผยเรื่องราวต่างๆในอนาคต จนคนออกจากศาสนาหลายศาสนา เพราะเมื่อความจริงปรากฏ จึงมาเข้าสู่พระพุทธศาสนากัน ในขณะที่เดียวกันคนที่ใช้ที่จะเข้าสู่ยุคชาววิไลมันมีชีวิตรอดไป การคัดกรองการ คัดแยกก็เป็นธรรมชาติ เป็นเรื่องปกติของการเปลี่ยนยุค ยุคของชาววิไลมันจะเจริญรุ่งเรืองอยู่ก็มีเวลาเป็นแค่พันปี ฟังดู เหมือนมากแต่เมื่อเทียบกับเวลาในสังสารวัฏแล้ว ช่วงเป็นเวลาที่น้อยนิด เวลาที่เป็นบุญกัป เวลาที่เป็นกัลป์ เวลาที่เป็นยุคที่ไม่มียุคที่ ไม่มีพระพุทธรูป มีช่วงเวลามากมายมหาศาล ช่วงเวลาที่มีธรรมะ มีคุณธรรม มีศีลธรรม มีพระโพธิสัตว์ มีพระ ปัจเจกพุทธเจ้า เป็นช่วงเวลาที่น้อยมากๆ เพียงแค่หนึ่งในพันล้านของกาลเวลาทั้งหมด

ดังนั้นคนที่เข้าใจในเรื่องภพ เข้าใจเรื่องมิติเวลา ก็จะเข้าใจในข้อธรรมที่พระพุทธเจ้าท่านทรงสอนหรือครูบาอาจารย์ ท่านสอนว่า "โอกาสความโชคดีที่เกิดมาเป็นมนุษย์ พบพระพุทธศาสนาและได้ปฏิบัติ หาได้ยาก ยากยิ่งกว่ายาก" คน มาพบพระพุทธศาสนาแต่ไม่ปฏิบัติมีไหม คนมาพบพระพุทธศาสนาแล้วกลับปราศมีไหม คนมาพบพระพุทธศาสนา และปฏิบัติ แต่ไม่ได้มรรคผลแต่ไม่บรรลุธรรมมีมากไหม คนที่มาพบพระพุทธศาสนา ได้ทำทานศีลภาวนา ได้เจริญพระ กรรมฐานจนได้สวयิมุตติในอารมณพระกรรมฐาน ปฏิบัติจนใจตั้งมั่นปรารถนาพระนิพพาน เราและคนอื่นหลายคน ที่ว่าเป็นคนส่วนน้อยนั่นถือว่าเป็นคนที่โชคดีอย่างยิ่ง ปฏิบัติจนเจอหนทางไปถึงพระนิพพาน ยกจิตขึ้นไปอยู่กับ พระพุทธเจ้าได้จริงๆ ถือว่าน้อยยิ่งกว่าน้อย เราทำ ทำเพื่อมรรคผลความหลุดพ้นจากสังสารวัฏเป็นหลัก

ดังนั้นใจของเรา พยายามมั่นคงว่า กิจสำคัญที่สุดในชีวิตของเรา คือปฏิบัติเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ปฏิบัติเพื่อตาย เมื่อไหร่ไปพระนิพพาน คนที่ปฏิบัติจนกระทั่งได้กำลังของมโนมยิทธิ ยกจิตขึ้นมาบนพระนิพพานแล้ว อันที่จริงก็นับได้ ว่าถือว่าเป็นคนที่ได้แจ้งคือเข้าใจในพระนิพพาน ยังมีผู้คนอีกมากมายที่ปฏิบัติพระกรรมฐานแต่ยังไม่เข้าใจพระนิพพาน มีผู้คนอีกมากมายที่ปฏิบัติพระกรรมฐานแล้วเข้าใจว่าพระนิพพานคือความว่าง นิพพานคือสูญญตา ยังเข้าใจว่าพระ นิพพานกับอรูปเป็นสิ่งเดียวกัน เราเข้าใจพระนิพพานแล้ว แจ้งในพระนิพพานแล้ว ถือว่าเป็นคนที่โชคดีอย่างยิ่ง ฟัง ปฏิบัติ ฟังตั้งมั่นตั้งใจอย่างนี้ให้หัดเด็ดตื่นขาด ชาตินี้เราก็ต่องไปพระนิพพานให้ได้

ตอนนี้ให้เรากลับมาทรงอารมณ์ ทรงสภาวะในความเป็นกายพระวิสุทธิเทพเต็มกำลังสว่าง

จากนั้นอธิษฐานจิต ขอธรรมทั้งหลายของพระพุทธเจ้าทุกๆพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระ อรหันต์ทุกๆพระองค์ บารมีทั้งสามสิบห้าของพระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ทุกพระองค์ ขอน้อมรวมลงสู่จิตของ ข้าพเจ้า ขอธรรมอันสัปปายะตรงตามจริตตรงตามวิสัย ของหลังไหลรวมลงสู่จิตของข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้ารู้ตื่นรู้แจ้งแทงตลอดในธรรมทั้งปวง ขอการปฏิบัติของข้าพเจ้าจงมีความก้าวหน้า กระจำแจ้งในธรรม ขอจิตข้าพเจ้าจงมีแต่ความ เมตตา มีพรหมวิหารสี่ มีคุณธรรมศีลธรรม มีความดีงาม รักษาอยู่ในใจ ขอเทวดาพรหมทั้งหลาย พ่อแม่ครูบาอาจารย์ ท่านผู้มีพระคุณทั้งหลาย ได้โมทนาสาธุและมีส่วนร่วมในบุญกุศล ในการเจริญพระกรรมฐานทุกครั้งของข้าพเจ้า ขอ เมตตามาปกปักรักษา โมทนาสาธุกับการปฏิบัติของข้าพเจ้า ขอท่านทั้งหลายเมตตากระตุ้นเตือนตนให้ข้าพเจ้าอยู่ใน อรรถในธรรม อยู่ในอารมณพระกรรมฐาน ไม่หลุดออกจากสายทางเดินแห่งธรรม ไม่หลุดจากเส้นทางแห่งมรรคผลพระ นิพพาน ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่อยู่ในกระแสธรรม กระแสโลกุตระ กระแสแห่งมรรคผลพระนิพพานเป็นที่มั่นคงด้วย เทอญ

อารมณ์ผ่องใสสว่าง ใจของเราใส กายพระวิสุทธิเทพสว่าง จิตรู้สึกอบอุ่นที่มีพระพุทธรูปเจ้าทุกๆพระองค์ ครูบาอาจารย์ เมตตาสงเคราะห์ ยิ่งเราตั้งใจปฏิบัติเพื่อพระนิพพานให้แจ้งมากเท่าไร ครูบาอาจารย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ท่านยิ่งเมตตา ยิ่งดูแลมากขึ้นเป็นพิเศษ

ตอนนี้ก็ให้เราเชื่อมกระแสกับทุกท่านทุกพระองค์ น้อมกระแสจากพระนิพพาน อารมณ์ที่สะอาดบริสุทธิ์วิมุตหมดจด

แผ่เมตตาไปยังสังสารวัฏ สามภพสามภูมิ เปิดโลกเปิดจักรวาล

แผ่เมตตาไปยังอรูปพรหมทั้งสี่

แผ่เมตตาไปยังจากพระนิพพาน ไปยังพรหมโลกทั้งสิบหกชั้น

แผ่เมตตาไปยังสวรรค์ทั้งหก

แผ่เมตตาไปยังภพของรุกขเทวดาทิ้งปวง ภูมิเทวดาทิ้งปวง

แผ่เมตตาไปยังภพกลางโลกมนุษย์ทั่วอันตจักรวาล ภพของสัตว์เดรัจฉานที่มีชั้นห้ากายเนื้อ แผ่เมตตาให้กับทุกดวงจิต

แผ่เมตตาให้กับโอปปาติกะสัมภเวสีทั้งหลาย

แผ่เมตตากระแสจากพระนิพพาน แผ่ลงไปยังเปรตอสุรกายสัตว์นรกทุกขุม

กำหนดน้อมจิตให้กระแสบุญกุศล แผ่เปิดโลกเปิดจักรวาล เปิดสามไตรภูมิ สว่างกระจ่างด้วยกระแสแห่งเมตตา กระแสแห่งธรรม กระแสแห่งบุญกุศล ความสุขสงบสันติ ความร่มเย็น ความปราศจากการเบียดเบียนกัน ความเจริญรุ่งเรือง ความอุดมสมบูรณ์จงปรากฏ

น้อมกระแสบุญจากพระนิพพานลงมาเป็นแสงสว่าง เป็นกระแสบุญศักดิ์สิทธิ์จากพระนิพพาน ลงมายังวัดวาอาราม สถานปฏิบัติธรรมทุกแห่ง เป็นแสงเป็นความสว่างเป็นกระแสสมรรถผล น้อมกระแสลงมายังพระพุทธรูป พระเครื่อง ขอ กำลังแห่งพุทธานุกาภาพจงปรากฏ จงเกิดความศักดิ์สิทธิ์อัศจรรย์ น้อมกระแสจากพระนิพพานลงมา กระแสบุญกระแส บารมีของพระโพธิสัตว์ น้อมลงมายังพระเศวตฉัตร เทวดาผู้พิทักษ์รักษาพระชนมวารองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมราชินีนาถ พระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ตลอดรวมไปจนถึงบุคคลที่ตั้งใจมีจิตเจตนาทำความดีเพื่อบ้านเมือง อย่างแท้จริง ขอกระแสบุญ ขอความศักดิ์สิทธิ์ ขอบารมีทั้งสามสิบ จงหลั่งไหลลงมาพิทักษ์รักษาคุ้มครองชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ บุญกรรมฐาน บุญบารมี ทาน ศีล ภาวนา ขอจงมาสถิตน้อมรวมลงสู่พระสยามเทวาธิราช พระหลักเมือง พระเสื้อเมือง พระทรงเมือง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอเทพพรหมเทวาฝ่ายสัมมาทิฐิจงมีกำลัง ขอบุคคลทั้งหลายผู้อยู่ในศีล ในธรรมจงมีกำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญา กำลังบุญ กำลังบารมี ทำความดีให้กับส่วนรวมต่อไปด้วยเถิด

น้อมกระแสแสงสว่างลงมา ลงมาบนโลกมนุษย์ ลงมายังสถานที่ ลงมายังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ลงมายังบุคคลที่ทำงานเพื่อส่วนรวม จะเป็นใหญ่หรือเป็นบุคคลทั่วไปธรรมดา ก็ขอให้กำลังบุญบารมีมีความศักดิ์สิทธิ์ช่วยเหลือคุ้มครอง ที่ยากลำบากที่พบเจออุปสรรคที่พบเจอสิ่งทดสอบก็ขอให้ผ่านพ้นไปโดยง่ายโดยพลัน มีเทวดารักษา เทวดาช่วย มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์รักษา รวมถึงเราทุกคนที่ประสบเหตุการณ์ เจอวิบาก เจออุปสรรค ก็ขอให้ผ่านพ้นไปโดยง่ายโดยพลัน ขอให้มีความคล่องตัวขึ้นทุกด้านทุกประการ น้อมกระแสจากพระนิพพานสว่างลงมา จิตสว่างผ่องใส

จากนั้นตั้งจิตอธิษฐานแยกอาทิสมาณายเป็นจำนวนมากมายมหาศาล เท่ากับพระพุทธรูป พระปัจเจกพุทธรูป พระอรหันต์ทุกๆพระองค์ ครูบาอาจารย์ที่มาโปรดสงเคราะห์ เทพพรหมเทวาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ท่านผู้มีพระคุณที่เมตตา

สงเคราะห์ แยกอาทิสมาณายไปกราบท่าน ความรู้สึกว่ากายที่เป็นกายทิพย์มากมายมหาศาล แยกอยู่เบื้องหน้าทุกพระองค์ กราบน้อมถวายการปฏิบัติบูชาการเจริญพระกรรมฐานยังทุกท่านทุกพระองค์ บุญก่อเกิดมากมายมหาศาล บุญกรรมฐานในกำลังใจสูงสุดในอารมณ์พระนิพพาน ถือว่ามีกำลังสูงสุดในกำลังแห่งการเจริญพระกรรมฐานทั้งปวง บุญที่เราปฏิบัติเป็นเวลาถึงหนึ่งชั่วโมงนี้ ยิ่งมากมายมหาศาล ยิ่งแผ่เมตตา ยิ่งเกิดผล ยิ่งขยาย บุญในแต่ละครั้งแต่ละวันที่ปฏิบัติ ขอจงเป็นไปเพื่อพระนิพพานเป็นที่สุด

จากนั้นกราบลาทุกท่านทุก ๆ พระองค์ ฟุ้งจิตลงมายังกายเนื้อ พร้อมกับแสงสว่างกระแสนุญจากพระนิพพาน ชำระล้างฟอกธาตุชั้นรั้งกายชั้นห้าให้สะอาดบริสุทธิ์หมดจด จากโรคภัยไข้เจ็บ จากอุปสรรค จากวิบาก จากบาปเคราะห์ทั้งหลาย ขอจงสลายตัวไปด้วยกำลังแห่งพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ กำลังแห่งพระกรรมฐานอันบริสุทธิ์ กำลังแห่งอารมณ์จิตในมรรคผลพระนิพพาน สลายล้างฟอกธาตุชั้นสะอาดใสเป็นเพชรประกายพริ้ว สว่าง

น้อมเปิดกระแสสายบุญสายทรัพย์สายสมบัติ ขอจงปรากฏ มนุษย์สมบัติสินทรัพย์เงินทองมากมายมหาศาล หลังไหลพรั่งพรั่งมาจากทุกทิศทุกทาง เป็นสมบัติที่จับต้องได้ ใช้ประโยชน์เพื่อตนเพื่อครอบครัว เพื่อประเทศชาติ เพื่อพระพุทธศาสนา เพื่อค้ำจุนสถาบันพระมหากษัตริย์ เพื่อประโยชน์ของโลกของบ้านเมือง

ขอสายสมบัติ จงได้รับพุทธานุญาติ เทวานุญาติ อนุญาตให้ใช้เปิดทรัพย์เปิดสินเปิดสายสมบัติเต็มกำลังด้วยเถิด

จากนั้นอธิษฐานจิต ขอโมทนาสาธุกับเพื่อนกัลยาณมิตรทุกคน ครูเมตตาสมาธิทุกคนที่ไปจุดแสงเทียนแห่งความดี บุญกุศลให้เกิดขึ้น ความดีเกิดขึ้น กุศลเกิดขึ้น บุญเกิดขึ้น เราขอโมทนาบุญกับทุกคน

จากนั้นอธิษฐานขอบุญกุศลปรากฏ จิตเรานับแต่นี้จงพ้นจากบาปเคราะห์ จากวิบาก จากอุปสรรคทั้งปวงด้วยเทอญ

กำหนดเห็นกายเห็นจิตสะอาดสว่างใส ชั้นห้ากายเนื้อสว่างใส ผม ขนเล็บ ฟัน หนัง ใสสว่าง กระดูกเส้นเอ็น อากาศสามสิบสองกลายเป็นแก้วใสสว่าง กายจิตสว่าง พระสามฐานทรงอยู่เหนือเศียรเกล้ากายเนื้อชั้นห้าชัดแจ่มสว่าง จิตเอิบอím โส่งหลุดจากวิบากจากบพททดสอบทั้งปวง

จากนั้นหายใจเข้าลึก ๆ ซ้ำ ๆ พุทธออกโร ครั้งที่ 2 ธัมโม ครั้งที่ 3 สังโฆ จากนั้นถอนจิตซ้ำซ้ำ ออกจากสมาธิ ใจสบาย ผ่องใส จิตเอิบอím

สำหรับวันนี้ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคนด้วย ขอให้มีความเจริญทั้งทางโลกทางธรรมยิ่งขึ้นไป พ้นจากวิบากอุปสรรคทั้งปวง มีความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า และก็ขอให้เราทุกคนนั้น สามารถเข้าสู่ยุคชาวลีโลมีความคล่องตัวกันได้ทุกคน

สำหรับวันนี้ สวัสดิ์ครับ